Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4272/2025
22.04.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мастиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА, из ..., чији је пуномоћник Ивана Баришић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Миљана Крстић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 820/24 од 13.11.2024. године, у седници одржаној 22.04.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 820/24 од 13.11.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 820/24 од 13.11.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 820/24 од 13.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Старој Пазови Судска јединица у Инђији П 1553/22 од 01.02.2024. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавеже тужени да тужиоцу на име дуга исплати 47.750,00 динара са законском затезном каматом од 01.02.2024. године, до исплате, и обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 49.500,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), по оцени Врховног суда, у овом случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној, јер није потребно да се

размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права.

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби члана Закона о облигационим односима, одбијен је као неоснован тужбени захтев, налазећи да је основан приговор недостатка пасивне легитимације туженог, јер је тужилац у управном поступку за који му није исплаћена накнада за заступање, заступао мајку тужиоца, а не тужиоца. У конкретном случају ради се о парници ради дуга, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од околности и утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Ревизија тужиоца усмерена је на разрешење чињеничног питања конкретног спора и правилност оцене доказа, што нису разлози за одлучивање о посебној ревизији, нити је тужилац у ревизији пружио доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова.

Стога, по оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, и из тих разлога, донета је одлука као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради ради дуга поднета је 05.01.2022. године, а вредност предмета спора је 47.750,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то ревизија тужиоца није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Из тог разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић